

שםות. וקרוא לו חבקוק, השם שמשלים את כל הצדדים, משלים את החובקים, פמברא. והשלים לשוד של מאמטים וSSH ששרה האותיות של השם הקדוש. בקבות התקנים להזכיר את רוחו, ובאותיות התקנים כל גופו על קומו, ועל כן נקרא חבקוק.

וזהו אמר (חבקוק ג) ה' שמעתי שמעך יראתי. שמעתי מה שהיה לי שטעמתי מהעוולם ההוא ופחדתי. התחליל לבקש רוחמים על נפשו ואמר, ה', פעלך שעשית לי, בקרוב שנים ידיו חמיה. פמו חמיו. וכל מי שנקשר באומן הימים בקרטונגיות, תמיים נקשרים בו. בקרוב שנים תודיע לאותה הדרכה שאין בה חיים כלל.

בבה רבינו שמעון ואמר, אף אני ממה ששמעתי פחדתי מהקדוש ברוך הוא. הרים ידו על ראשו ואמר, ומה רב המוננא חזקן, אור התורה, אפס וכיכתם לראות פנים בפנים, ולא צרכי בו. נפל על פניו וראה אותו עוצר הרים מאיר נרות בהיכל מלך המשפט. אמר לו, רבינו, באותו העולם תהיו שבנים בעלי הוראה לפני הקדוש ברוך הוא. מהיום ההוא היה קורא לרבי אלעוז בןנו ולרבו אבא פניאיל, פמו שנאמר בראשית לט' כי ראיית אליהם פנים אל פנים.

בראשית. רבינו חייא פתח, (זהלום קי) בראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עשייהם תהלותו עמלה לעדר. בראשית חכמה, פטוק זה כה ארקה לכתב: סוף חכמה יראת ה', בגין של שיראת ה' היא סוף חכמה. [נ"א אל היא ראשית] להפוגס לתוכה בדרכיה של חכמה עליונה. זהו שכתבו (שם קי)

סטריין. אשלים לחבוקין כדאטמר. ואשלים לרוץ דמאtron ושיטסר אתונן דשמא קדיישא. בתבין אתקיימ לאהדרא רוחיה, ובאתונן אתקיימ כל גופיה על קיומיה. ועל דא אקרי חבוקין.

ויאחו אמר (חבקוק ג) יי' שמעתי שמעך יראתי, שמענה מה דהוה לי דאטעימנא מההוא עלמא וڌhilנא. שרא למתבע רחמין על נפשיה ואמר יי' פעלך דעבדת לי בקרוב שנים יהון חמיה. כמו כן. וכל מאן דאתקשר באונן שנים קדרמוניות חמין אתקשרו ביה. בקרוב שנים תודיע לההוא דרגא דלית (ב) חמין כלל.

בבה רבינו שמעון ואמר אויך אנא ממה דשמענה דhilna לךשא בריך הו. זקייף יdoi על רישיה ואמר ומה רב המוננא סבא נהירו דאוריתא זכיתון אתון למחמי אפין באפין ולא זכינא ביה. נפל על אנטוי וחמא ליה מעקר טוריין מנהיר שרגין בהיכלא דמלכא משיחא. אמר ליה רבינו בההוא עלמא תחונ שביבין מאירי אוילפנין קפמי קדשא בריך הו. מההוא יומא היה קרי לרביבי אלעוז בריה ולרבו אבא פניאיל כל כמה דעת אמר, (בראשית לט) כי ראיית אליהם פנים אל פנים.

בראשית רבינו חייא פתח (זהלום קי) בראשית חכמה יראת יי' שכל טוב לכל עושיהם תהלותו עומדת לעדר. בראשית חכמה, hei קרא ה' מיבעי ליה, סוף חכמה יראת יי', בגין דיראת יי' סוף חכמה איה. (נ"א אלא אידי ראשית) לעאלא לגו דרגא דחכמתא עלאה הרא הוא דכתיב, (זהלום קי) פתחו לי שעורי צדק. זה השער לי' ודי,